

مرکز تحقیقات ایرانیکا

اصفهان

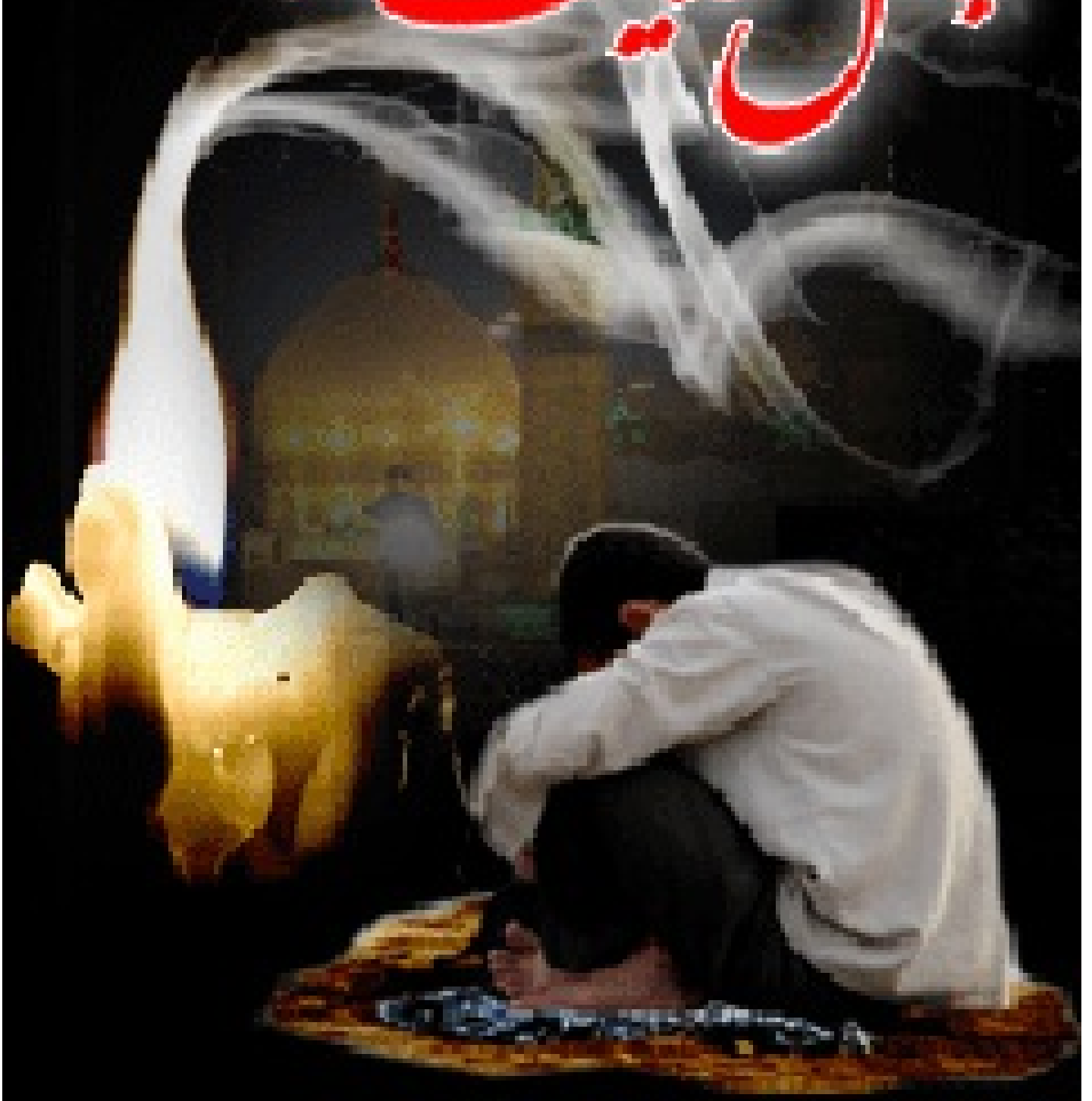
گامی

عمر الکرما
علیه السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

پہلے صیغہ شہ مزداری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چهل حدیث عزاداری

نویسنده:

جواد محدثی

ناشر چاپی:

معروف

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	چهل حدیث عزاداری
۷	مشخصات کتاب
۸	اشاره
۱۴	مقدمه
۱۴	اشاره
۱۴	عزاداری، احیاء خط خون و شهادت
۲۰	حدیث اول: آتش عشق حسینی
۲۱	حدیث دوم: عاشورا، روز غم
۲۲	حدیث سوم: محرم، ماه سوگواری
۲۴	حدیث چهارم: دیده های خندان
۲۵	حدیث پنجم: سالگرد سوگ حسین
۲۶	حدیث ششم: بودجه عزاداری
۲۷	حدیث هفتم: نوحه خوانی سنتی
۲۸	حدیث هشتم: پاداش شعر گفتن برای حسین علیه السلام
۲۹	حدیث نهم: سرودن برای اهل بیت علیهم السلام
۳۰	حدیث دهم: اصحاب مدح و مرثیه
۳۱	حدیث یازدهم: شعر خوانی در ایام عزا
۳۲	حدیث دوازدهم: مرثیه، نصرت اهل بیت علیهم السلام
۳۳	حدیث سیزدهم: شیعیان همراه و همدل
۳۴	حدیث چهاردهم: کشته اشک
۳۵	حدیث پانزدهم: یک قطره اشک
۳۶	حدیث شانزدهم: بهشت، پاداش عزاداری
۳۷	حدیث هفدهم: به یاد فرزندان فاطمه علیها السلام

- ۳۸ حدیث هیجدهم: سوگواری در خانه ها
- ۴۰ حدیث نوزدهم: اشک علی علیه السلام در سوگ شهدای کربلا
- ۴۲ حدیث بیستم: اشک، حجاب دوزخ
- ۴۴ حدیث بیست و یکم: بیست سال گریه
- ۴۵ حدیث بیست و دوم: ادب سوگواری
- ۴۷ حدیث بیست و سوم: چشمهای اشکبار
- ۴۸ حدیث بیست و چهارم: احیاء خط اهل بیت علیهم السلام
- ۴۹ حدیث بیست و پنجم: مجالس حسینی
- ۵۱ حدیث بیست و ششم: اشکهای ارزشمند
- ۵۳ حدیث بیست و هفتم: دل‌های سوخته
- ۵۵ حدیث بیست و هشتم: گریه بر مظلومیت شیعه
- ۵۷ حدیث بیست و نهم: ثواب بی حساب
- ۵۸ حدیث سی ام: کوثر و اشک
- ۵۹ حدیث سی و یکم: گریه آسمان
- ۶۰ حدیث سی و دوم: گریه و اندوه مطلوب
- ۶۱ حدیث سی و سوم: پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و گریه بر شهید
- ۶۳ حدیث سی و چهارم: نفسهای تسبیح
- ۶۵ حدیث سی و پنجم: فرشتگان سوگوار
- ۶۶ حدیث سی و ششم: گریه بر حسین علیه السلام
- ۶۷ حدیث سی و هفتم: مجالسی به یاد ائمه علیهم السلام
- ۶۸ حدیث سی و هشتم: آثار گریستن بر حسین علیه السلام
- ۶۹ حدیث سی و نهم: اشک و آمرزش گناه
- ۷۰ حدیث چهلم: همدلی با عترت
- ۷۱ درباره مرکز

سرشناسه: محدثی، جواد، ۱۳۳۱ -

Mohadesi, Javad

عنوان و نام پدیدآور: چهل حدیث عزاداری / تهیه و تنظیم جواد محدثی.

مشخصات نشر: قم: نشر معروف، ۱۳۸۰.

مشخصات ظاهری: ۶۴ص؛ ۱۰/۵×۱۳/۵ س م.

شابک: ۱۰۰۰ریال: ۹۶۴-۶۷۳۹-۷-۱۷؛ ۶۰۰ریال (چاپ دوم)

وضعیت فهرست نویسی: برون سپاری

یادداشت: فارسی - عربی.

یادداشت: چاپ دوم: پاییز ۱۳۷۵.

یادداشت: چاپ پنجم: ۱۳۸۴.

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.

موضوع: اربعینات -- قرن ۱۴

موضوع: احادیث شیعه -- قرن ۱۴

موضوع: سوگواریها -- احادیث.

رده بندی کنگره: BP۱۴۳/۹/م۲۶۵ چ ۹۴ ۱۳۷۹

رده بندی دیویی: ۲۱۸/۲۹۷

شماره کتابشناسی ملی: م ۷۹-۱۲۷۱۷

چهل حدیث عزاداری

تهیه و تنظیم جواد محدثی

ص: ۳

فهرست

ص: ۴

فهرست

ص: ۵

بسم الله الرحمن الرحيم

عزاداری، احیاء خط خون و شهادت

زندانی کردن «نور» در حصار شب، شیوه کهن ستمگران حاکم، در برخورد و مقابله با «حق» بوده است. خط فکری و سیاسی امامان شیعه، از همین رو همواره از سوی قدرتها، مورد تضییق و محدودیت و انزوای تحمیلی قرار گرفته بود.

طبیعی است که در چنان شرایط، نوشتن و گفتن و سرودن و نشر تفکر و راه و خط آنان، از اسلوبهای مؤثر شیعه به حساب می آمد و پیروان حق، با زبان و قلم و شعر و مرثیه و اشک و عزاداری، در «احیاء امر ائمه» و زنده نگهداشتن حماسه ها و بیان فضایلشان تلاش می کردند.

در آن عصر خفقان، طرح «خط امامان»، نوعی مبارزهٔ سیاسی اجتماعی بود و خطرها در پی داشت.

ذکرها و یادها، جهاد بود.

جلسات انس و دیدار شیعیان، وسیله‌ای برای الهام‌گیری و یافتن محورهای «وحدت مکتبی» به حساب می‌آمد و شعر و مرثیه و نوحه و گریستن و عزاداری بر شهیدان کربلا و سید الشهداء و مظلومیت اهل بیت علیهم السلام در آن عصر «نتوانستن» ها، ابعادی از مسألهٔ زنده نگه‌داشتن مشعل حق و دعوت به «نور» و «ایمان» بود.

سروده‌های موضعدار شاعران شیعی، آنچه که به اهل بیت مربوط می‌شد، بطور عمده دو محور اساسی داشت: ۱. مدایح. ۲. مراثی استفاده از مدح و مرثیه، همواره بعنوان اهرمی در دفاع از حق و مبارزه با حکومت‌های جور، مورد استفاده قرار می‌گرفت.

ص: ۸

برپایی مراسم سوگواری برای ائمه و احیای خاطره شکوهمند و الهام بخش حیات و جهاد و شهادتشان، همواره در تاریخ، حرکت آفرین و بیدارگر بوده است.

سنت شعر گفتن و مرثیه خواندن و گریستن و گریاندن در مجالس سوگ اهل بیت نیز، مورد تشویق و دستور امامان بود، چرا که عزاداری، رساندن صدای مظلومیت آل علی به گوش مسلمانان بود و رسالتی عظیم داشت. اقامه مجالس به یاد آنان، بیان رنجهای جانکاه پیشوایان حق و خون دل‌های ائمه عدل، فاش ساختن و آشکار کردن ناله مظلومانه آنان در هیاهوی پرفریب اغواگران بود و عزاداری برای شهید، انتقال فرهنگ شهادت به نسل‌های آینده تلقی می شد... و این خط همچنان ادامه یافت، تا اکنون. (۱) در اینگونه مجالس، احساس و عاطفه، به کمک شعور

می آید و مکتب عاشورا زنده می ماند و اشک، زبان گویای احساسهای عمیق یک انسان متعهد و پای بند به خطّ حسینی و کربلایی است. اشک، دلیل عشق است و نشانه پیوند. اشک، زبان دل است و شاهد شوق.

دلی که به حسین علیه السلام و اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم عشق دارد، بی شک در سوگ آنان می گیرد و با این گریه، مهر و علاقه درونی خود را نشان می دهد و گریه بر حسین علیه السلام تجدید بیعت با «کربلا» و فرهنگ شهادت است و امضای راه خونین شهیدان.

اشک، خون می سازد و مجاهد و شهید می پرورد.

جبهه های گرم ایران اسلامی در سالهای «دفاع مقدس»، گویاترین و زنده ترین سندی است که نشان می دهد چگونه عشق عاشورایی و مراسم نوحه خوانی و اشک ریختن بر سالار شهیدان، محرم را ماه «پیروزی خون

بر شمشیر» می سازد و اشک را به سلاحی کاری و مؤثر تبدیل می کند.

سابقهٔ عزاداری و سوگواری بر مظلومیت خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بسیار دیرینه است و خود پیامبر و علی و فاطمه و... علیهم السلام و فرشتگان و کزویان و جنّ و انس بر مظلومیت «آل الله» گریسته و مجالس عزا و گریه بر پا کرده اند. حتی انبیای گذشته هم اشکی ریزان و دلی سوزان و توسّل و توجّهی به خاندان عصمت و اسوه های شهادت داشته اند (۱).

شبهه آفرینهای کج فهمان یا مغرضان نسبت به مسألهٔ گریستن و عزاداری و توسّل و اقامه مراسم و شعائر دینی در سوگ امامان مظلوم و شهید، جز از بی خبری آنان

از تعالیم اسلام و دستورها و سنتهای پیامبر اسلام، نشأت نمی گیرد این مجموعهٔ چهل حدیث که پیش رو دارید، برخی از احادیث مربوط به این سنت ارزشمند و سازنده را در بردارد. امید است که آشنایی با فرهنگ دینی و عمل به آن، وسیلهٔ نجات ما و سبب شفاعت «اهل بیت» از ما در روز قیامت گردد. قم جواد محدثی فروردین ۱۳۷۵

ص: ۱۲

حدیث اول: آتش عشق حسینی

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

إن لقتل الحسين عليه السلام حراره في قلوب المؤمنين لا تبرد ابدا.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: برای شهادت حسین علیه السلام، حرارت و گرمایی در دلهای مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش نمی شود. جامع احادیث الشیعہ، ج ۱۲، ص ۵۵۶.

ص: ۱۳

حدیث دوم: عاشورا، روز غم

قال الرضا عليه السلام:

من كان يوم عاشورا يوم مصيبتته و حزنه و بكائه جعل الله عزّ و جلّ يوم القيامة يوم فرحه و سروره.

امام رضا عليه السلام فرمود: هر کس که عاشورا، روز مصیبت و اندوه و گریه اش باشد، خداوند روز قیامت را برای او روز شادی و سرور قرار می دهد. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۴.

ص: ۱۴

حدیث سوم: محرم، ماه سوگواری

قال الرضا عليه السلام:

كان ابي اذا دخل شهر المحرم لا يرى ضاحكا و كانت الكابه تغلب عليه حتى يمضى منه عشره ايام، فاذا كان اليوم العاشر كان ذلك اليوم يوم مصيبتة و حزنه و بكائه...

امام رضا عليه السلام فرمود: هر گاه ماه محرم فرا می رسید، پدرم (موسی بن

ص: ۱۵

جعفر علیه السلام) دیگر خندان دیده نمی شد و غم و افسردگی بر او غلبه می یافت تا آن که ده روز از محرم می گذشت، روز دهم محرم که می شد، آن روز، روز مصیبت و اندوه و گریه پدرم بود. امالی صدوق، ص ۱۱۱

ص: ۱۶

حدیث چهارم: دیده های خندان

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

يا فاطمه! كل عين باكية يوم القيامة الا عين بكت علي مصاب الحسين فانها ضاحكة مستبشرة بنعيم الجنة.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: فاطمه جان! روز قیامت هر چشمی گریان است، مگر چشمی که در مصیبت و عزای حسین گریسته باشد، که آن چشم در قیامت خندان است و به نعمتهای بهشتی مژده داده می شود. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۹۳.

ص: ۱۷

حدیث پنجم: سالگرد سوگ حسین

عن الصادق علیه السلام:

نیح علی الحسین بن علیّ سنه فی کلّ یوم و لیله و ثلاث سنین من الیوم الذی اصیب فیه.

حضرت صادق علیه السلام فرمود: یک سال تمام، هر شب و روز بر حسین بن علی علیه السلام نوحه خوانی شد و سه سال، در روز شهادتش سوگواری برپا گشت. بحار الانوار، ج ۷۹، ص ۱۰۲.

ص: ۱۸

حدیث ششم: بودجه‌ عزا داری

قال الصادق علیه السلام:

قال لی ابی: یا جعفر! اوقف لی من منالی کذا و کذا التوادب تندبنی عشر سنین بمنی ایام منی.

امام صادق علیه السلام می فرماید: پدرم امام باقر علیه السلام به من فرمود: ای جعفر! از مال خودم فلان مقدار وقف نوحه خوانان کن که به مدت ده سال در «منا» در ایام حج، بر من نوحه خوانی و سوگواری کنند. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۲۲۰.

ص: ۱۹

حدیث هفتم: نوحه خوانی سنتی

عن ابی هارون المكفوف قال:

دخلت علی ابی عبد الله علیه السلام فقال لی: انشدنی، فأشدته فقال: لا، كما تنشدون و كما ترثیه عند قبره...

ابو هارون مکفوف می گوید: خدمت حضرت صادق علیه السلام رسیدم. امام به من فرمود: «برایم شعر بخوان». پس برایش اشعاری خواندم. فرمود: اینطور نه، همان طور که (برای خودتان) شعر خوانی می کنید و همانگونه که نزد قبر حضرت سید الشهداء مرثیه می خوانی. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۷.

ص: ۲۰

حدیث هشتم: پاداش شعر گفتن برای حسین علیه السلام

قال الصادق علیه السلام:

ما من احد قال فی الحسین شعرا فبکی و ابکی به الا اوجب الله له الجنة و غفر له.

امام صادق علیه السلام به جعفر بن عفان فرمود: هیچ کس نیست که درباره حسین علیه السلام شعری بسراید و بگرید و با آن بگریاند مگر آن که خداوند، بهشت را بر او واجب می کند و او را می آمرزد. رجال شیخ طوسی، ص ۲۸۹.

ص: ۲۱

حدیث نهم: سرودن برای اهل بیت علیهم السلام

قال الصادق علیه السلام:

من قال فینا بیت شعر بنی الله له بیتا فی الجنّه.

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس در راه ما و برای ما یک بیت شعر بسراید، خداوند برای او خانه ای در بهشت، بنا می کند. وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۶۷.

ص: ۲۲

حدیث دهم: اصحاب مدح و مرثیه

قال الصادق عليه السلام:

الحمد لله الذي جعل في الناس من يفد الينا ويمدحنا ويرثي لنا.

امام صادق عليه السلام فرمود: خدا را سپاس که در میان مردم، کسانی را قرار داد که به سوی ما می آیند و بر ما وارد می شوند و ما را مدح و مرثیه می گویند. وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۶۹.

ص: ۲۳

حدیث یازدهم: شعر خوانی در ایام عزا

قال الرضا عليه السلام:

يا دعبل! احب ان تشدني شعرا فانّ هذه الايام حزن كانت علينا اهل البيت عليه السلام.

امام رضا عليه السلام به دعبل (شاعر اهل بیت) فرمود: ای دعبل! دوست دارم که برایم شعری بسرایی و بخوانی، چرا که این روزها (ایام عاشورا) روز اندوه و غمی است که بر ما خاندان رفته است. جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۶۷.

ص: ۲۴

حدیث دوازدهم: مرثیه، نصرت اهل بیت علیهم السّلام

عن الرّضا علیه السّلام:

یا دعبل! ارث الحسین علیه السّلام فانت ناصرنا و مادحنا ما دمت حیّا فلا تقصر عن نصرنا ما استطعت.

امام رضا علیه السّلام فرمود: ای دعبل! برای حسین بن علی علیه السّلام مرثیه بگو، تو تا زنده ای، یاور و ستایشگر مایی، پی تا می توانی، از یاری ما کوتاهی مکن. جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۶۷.

ص: ۲۵

حدیث سیزدهم: شیعیان همراه و همدل

قال علیّ علیه السّلام:

انّ الله... اختار لنا شیعه ینصروننا و یفرحون بفرحنا و یحزنون لحزننا.

علی علیه السّلام فرمود: خداوند برای ما، شیعیان و پیروانی برگزیده است که ما را یاری می کنند، با خوشحالی ما خوشحال می شوند و در اندوه و غم ما، محزون می گردند. غرر الحکم، ج ۱، ص ۲۳۵.

ص: ۲۶

حدیث چهاردهم: کشته اشک

قال الحسين عليه السلام:

انا قتيل العبره لا يذكرني مؤمن الا بكى.

حسین بن علی علیه السلام فرمود: من کشته اشکم. هیچ مؤمنی مرا یاد نمی کند مگر آنکه (بخاطر مصیبت‌هایم) گریه می کند.
بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۷۹.

ص: ۲۷

حدیث پانزدهم: یک قطره اشک

قال الحسین علیه السلام:

من دمعت عیناه فینا قطره بؤأه الله عزّ و جلّ الجنّه.

حسین بن علی علیه السلام فرمود: چشمان هر کس که در مصیبت‌های ما قطره‌ای اشک بریزد، خداوند او را در بهشت جای می‌دهد. احقاق الحق، ج ۵، ص ۵۲۳.

ص: ۲۸

حدیث شانزدهم: بهشت، پاداش عزاداری

قال علی بن الحسین السّجاد علیه السّلام:

ایما مؤمن دمعت عیناه لقتل الحسین و من معه حتّی یسیل علی خدّیه بوّاه اللّٰه فی الجنّہ عرفا.

امام سجّاد علیه السّلام فرمود: هر مؤمنی که چشمانش برای کشته شدن حسین بن علی علیه السّلام و همراهانش اشکبار شود و اشک بر صورتش جاری گردد، خداوند او را در غرفه های بهشتی جای می دهد. ینابیع الموده، ص ۴۲۹.

ص: ۲۹

حدیث هفدهم: به یاد فرزندان فاطمه علیها السلام

قال السّجاد علیه السلام:

أنتی لم اذکر مصرع بنی فاطمه الاّ خنقتنی لذلك عبره.

امام سجاد علیه السلام فرمود: من هرگز شهادت فرزندان فاطمه علیها السلام را به یاد نیاوردم، مگر آنکه بخاطر آن، چشمانم اشکبار گشت. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۹.

ص: ۳۰

حدیث هیجدهم: سوگواری در خانه ها

قال الباقر علیه السلام:

ثم ليندب الحسين و يبكيه و يأمر من في داره بالبكاء عليه و يقيم في داره مصيبتة باظهار الجزع عليه و يتلاقون بالبكاء بعضهم بعضا في البيوت و ليعز بعضهم بعضا بمصاب الحسين عليه السلام.

امام باقر عليه السلام نسبت به کسانی که در روز عاشورا نمی توانند به زیارت آن حضرت بروند، اینگونه دستور

ص: ۳۱

عزاداری دادند و فرمودند: بر حسین علیه السّلام ندبه و عزاداری و گریه کند و به اهل خانه خود دستور دهد که بر او بگریند و در خانه اش با اظهار گریه و ناله بر حسین علیه السّلام، مراسم عزاداری بر پا کند و یکدیگر را با گریه و تعزیت و تسلیت گویی در سوگ حسین علیه السّلام در خانه هایشان ملاقات کنند. کامل الزیارات، ص ۱۷۵.

ص: ۳۲

حدیث نوزدهم: اشک علی علیه السلام در سوگ شهدای کربلا

قال الباقر علیه السلام:

مرّ علی بکربلا فی اثین من اصحابه قال: فلما مرّ بها ترقرت عیناه للبكاء ثم قال: هذا مناخ رکابهم و هذا ملقى رحالهم و هی هنا تهراق دماؤهم، طوبی لک من تر به علیک تهراق دماء الأحبّه.

امام باقر علیه السلام فرمود: امیر المؤمنین علیه السلام با دو تن از یارانش از «کربلا» گذر

ص: ۳۳

کردند، حضرت، هنگام عبور از آنجا، چشمهایش اشک آلود شد، سپس فرمود: اینجا مرکبهایشان بر زمین می خوابد، اینجا محلّ بارافکندنشان است و اینجا خونهایشان ریخته می شود، خوشا به حال تو ای خاکی که خون دوستان بر روی تو ریخته می شود! بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۵۸

ص: ۳۴

حدیث بیستم: اشک، حجاب دوزخ

قال الباقر علیه السلام:

ما من رجل ذكرنا او ذكرنا عنده يخرج من عينيه ماء و لو مثل جناح البعوضه الا بنى الله له بيتا فى الجنه و جعل ذلك الدمع حجابا بينه و بين النار.

امام باقر علیه السلام پس از شنیدن سروده های «کمیت» درباره اهل بیت، گریست و سپس فرمود: هیچ کس نیست که ما را یاد کند، یا نزد او از ما یاد شود و از چشمانش هر چند به اندازه بال پشه ای

ص: ۳۵

اشك آيد، مگر آنكه خداوند برايش در بهشت، خانه اى بنا كند و آن اشك را حجاب ميان او و آتش دوزخ قرار دهد.
الغدیر، ج ۲، ص ۲۰۲.

ص: ۳۶

حدیث بیست و یکم: بیست سال گریه

قال الصادق علیه السلام:

بکی علی بن الحسین علیه السلام عشرين سنة و ما وضع بين يديه طعام الا بکی.

امام صادق علیه السلام فرمود: امام زین العابدین علیه السلام بیست ساله (به یاد عاشورا) گریست و هرگز طعامی پیش روی او نمی گذاشتند مگر اینکه گریه می کرد. بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۸.

ص: ۳۷

حدیث بیست و دوم: ادب سوگواری

قال الصادق علیه السلام:

لَمَّا مات ابراهيم بن رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم حملت عين رسول الله بالدموع ثم قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم: تدمع العين و يحزن القلب و لا نقول ما يسخط الرب و انا بك يا ابراهيم لمحزونون.

امام صادق علیه السلام فرمود: چون ابراهیم پسر رسول خدا از دنیا رفت،

ص: ۳۸

چشم پیامبر پر از اشک شد. سپس پیامبر فرمود: چشم، اشکبار می شود و دل غمگین می گردد، ولی چیزی نمی گوئیم که خدا را به خشم آورد، و ما در سوگ تو ای ابراهیم اندوهناکیم. بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۱۵۷.

ص: ۳۹

حدیث بیست و سوم: چشمهای اشکبار

قال الصادق علیه السلام:

من ذكرنا عنده ففاضت عيناه حرم الله وجهه على النار.

امام صادق علیه السلام فرمود: نزد هر کس که از ما (و مظلومیت ما) یاد شود و چشمانش پر از اشک گردد، خداوند چهره اش را بر آتش دوزخ حرام می کند. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۵.

ص: ۴۰

حدیث بیست و چهارم: احیاء خط اهل بیت علیهم السلام

قال الصادق علیه السلام:

تزاوروا و تلاقوا و تذاکروا و احووا امرنا.

امام صادق علیه السلام فرمود: به زیارت و دیدار یکدیگر بروید، با هم به سخن و مذاکره بنشینید و امر ما را (کنایه از حکومت و رهبری) زنده کنید. بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۳۵۲.

ص: ۴۱

حدیث بیست و پنجم: مجالس حسینی

قال الصادق علیه السلام للفضیل:

تجلسون و تحدّثون؟ فقال: نعم، قال: انّ تلك المجالس احبّها فأحيوا امرنا، فرحم الله من احیی امرنا.

امام صادق علیه السلام از «فضیل» پرسید: آیا (دور هم) می نشینید و حدیث و سخن می گوید؟ گفت: آری

ص: ۴۲

فرمود: اینگونه مجالس را دوست دارم، پس امر (امامت) ما را زنده بدارید. خدای رحمت کند کسی را که امر و راه ما را احیا کند. وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۹۲.

ص: ۴۳

حدیث بیست و ششم: اشکهای ارزشمند

قال الصادق علیه السلام:

... رحم الله دمعتك، اما انك من الذين يعدون من اهل الجزع لنا و الذين يفرحون لفرحنا و يحزنون لحزننا، اما انك ستري عند موتك حضور آبائي لك...

امام صادق علیه السلام به «مسمع» که از سوگواران و گریه کنندگان بر عزای حسینی بود، فرمود:

ص: ۴۴

خدای، اشک تو را مورد رحمت قرار دهد. آگاه باش، تو از آنانی که از دلسوختگان ما به شمار می آیند، و از آنانی که با شادی ما شاد می شوند و با اندوه ما غمگین می گردند. آگاه باش! تو هنگام مرگ، شاهد حضور پدرانم بر بالین خویش خواهی بود. وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۹۷.

ص: ۴۵

حدیث بیست و هفتم: دل‌های سوخته

قال الصادق علیه السلام:

اللَّهُم... و ارحم تلك الأعين التي جرت دموعها رحمه لنا و ارحم تلك القلوب التي جزعت و احترقت لنا و ارحم الصرخه التي كانت لنا.

امام صادق علیه السلام بر سجاده خود نشسته و بر زائران و سوگواران اهل بیت، چنین دعا می کرد و می فرمود: خدایا... آن دیدگان را که اشکهایش در راه ترجم و

ص: ۴۶

عاطفه بر ما جاری شده و دل‌هایی را که بخاطر ما نالان گشته و سوخته و آن فریادها و ناله‌هایی را که در راه ما بوده است،
مورد رحمت قرار بده. بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۸.

ص: ۴۷

حدیث بیست و هشتم: گریه بر مظلومیت شیعه

قال الصادق علیه السلام:

من دمعت عینه فینا دمعه لدم سفک لنا او حق لنا نقصناه او عرض انتھک لنا او لأحد من شیعتنا بؤأه الله تعالی بها فی الجنّه حقبا.

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس که چشمش در راه ما گریان شود، بخاطر خونی که از ما ریخته شده است، یا حقی که از ما گرفته اند، یا آبرویی که از ما یا یکی از شیعیان ما برده و

ص: ۴۸

هتك حرمت کرده اند، خدای متعال به همین سبب، او را در بهشت جاودان، برای ابد جای می دهد. امالی شیخ مفید، ص

۱۷۵.

ص: ۴۹

حدیث بیست و نهم: ثواب بی حساب

قال الصادق علیه السلام:

لكلّ شیء ثواب الاّ الدمعه فینا.

امام صادق علیه السلام فرمود: هر چیزی پاداش و مزدی دارد، مگر اشکی که برای ما ریخته شود (که چیزی با آن برابری نمی کند و مزد بی اندازه دارد). جامع احادیث الشیعہ، ج ۱۲، ص ۵۴۸.

ص: ۵۰

حدیث سی ام: کوثر و اشک

قال الصادق علیه السلام:

ما من عین بکت لنا الا نعمت بالنظر الی الکوثر و سقیت منه.

امام صادق علیه السلام فرمود: هیچ چشمی نیست که برای ما بگرید، مگر اینکه برخوردار از نعمت نگاه به «کوثر» می شود و از آن سیرابش می کنند. جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۵۴.

ص: ۵۱

حدیث سی و یکم: گریه آسمان

عن الصادق علیه السلام:

یا زرارہ! انّ السماء بکت علی الحسین اربعین صباحا.

امام صادق علیه السلام فرمود: ای زرارہ! آسمان چهل روز، در سوگ حسین بن علی علیه السلام گریه کرد. جامع احادیث الشیعہ، ج ۱۲، ص ۵۵۲.

ص: ۵۲

حدیث سی و دوم: گریه و اندوه مطلوب

قال الصادق عليه السلام:

كُلُّ الْجَزَعِ وَ الْبِكَاءِ مَكْرُوهٍ سِوَى الْجَزَعِ وَ الْبِكَاءِ عَلَى الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

امام صادق عليه السلام فرمود: هر نالیدن و گریه ای مکروه است، مگر ناله و گریه بر حسین علیه السلام. بحار الانوار، ج ۴۵،

ص ۳۱۳.

ص: ۵۳

حدیث سی و سوم: پیامبر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم و گریہ بر شہید

قال الصادق عليه السلام:

انّ النّبی لَمّا جائته وفاه جعفر بن ابی طالب و زید بن حارثه کان اذا دخل بیته کثر بکائه علیهما جدّا و یقول: کاننا یحدّثانی و یؤانسانی فذهبا جمیعا.

امام صادق علیه السلام فرمود: وقتی خیر شهادت جعفر بن ابی طالب و زید بن حارثه به پیامبر خدا رسید، از آن پس هر گاه وارد خانه

ص: ۵۴

می شد، بر آن دو شهید بشدت می گریست و می فرمود: آن دو شهید، با من هم سخن و همدم و انیس بودند، و هر دو رفتند!... من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۷۷

ص: ۵۵

حدیث سی و چهارم: نفسهای تسییح

قال الصادق علیه السلام:

نفس المهموم لظلمنا تسییح و همّه لنا عباده و کتمان سرّنا جهاد فی سبیل الله. ثمّ قال ابو عبد الله علیه السّلام: يجب ان یکتب هذا الحدیث بالذهب.

امام صادق علیه السلام فرمود: نفس کسی که بخاطر مظلومیت ما اندوهگین شود،

ص: ۵۶

تسبیح است و اندویش برای ما، عبادت است و پوشاندن راز ما جهاد در راه خداست. سپس امام صادق علیه السلام افزود: این حدیث را باید با طلا نوشت! امالی شیخ مفید، ص ۳۳۸.

ص: ۵۷

حدیث سی و پنجم: فرشتگان سوگوار

قال الصادق علیه السلام:

اربعه الاف ملك عند قبر الحسين عليه السلام شعث غير يبكونه الى يوم القيامة.

امام صادق عليه السلام فرمود: چهار هزار فرشته نزد قبر سید الشهداء علیه السلام ژولیده و غبار آلود، تا روز قیامت بر آن حضرت می گریند. کامل الزیارات، ص ۱۱۹.

ص: ۵۸

حدیث سی و ششم: گریه بر حسین علیه السلام

قال الرضا عليه السلام:

يا ابن شبيب! ان كنت باكيا لشيء فابكك للحسين بن علي بن ابي طالب عليه السلام فإنه ذبح كما يذبح الكبش.

امام رضا عليه السلام به «ریان بن شیب» فرمود: ای پسر شیب! اگر بر چیزی گریه می کنی، بر حسین بن علی بن ابی طالب علیه السلام گریه کن، چرا که او را مانند گوسفند سر بریدند. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۶

ص: ۵۹

حدیث سی و هفتم: مجالسی به یاد ائمه علیهم السّلام

قال الرّضا علیه السّلام:

من جلس مجلسا یحیی فیہ امرنا لم یمت قلبه یوم تموت القلوب.

امام رضا علیه السّلام فرمود: هر کس در مجلسی بنشیند که در آن، امر (و خطّ و مرام ما) احیا می شود، دلش در روزی که دلها می میرند، نمی میرد. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۷۸.

ص: ۶۰

حدیث سی و هشتم: آثار گریستن بر حسین علیه السلام

قال الرضا عليه السلام:

فعلى مثل الحسين فليبك الباكون فان البكاء عليه يحطّ الذنوب العظام.

امام رضا علیه السلام فرمود: گریه کنندگان باید بر کسی همچون حسین علیه السلام گریه کنند، چرا که گریستن برای او، گناهان بزرگ را فرو می ریزد. بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۴.

ص: ۶۱

حدیث سی و نهم: اشک و آمرزش گناه

قال الرضا عليه السلام:

يا بن شبيب! ان بكيت على الحسين عليه السلام حتى تصير دموعك على خديك غفر الله لك كل ذنب اذنبته صغيرا كان او كبيرا قليلا كان او كثيرا.

امام رضا عليه السلام فرمود: ای پسر شیبیب! اگر بر، حسین علیه السلام آن قدر گریه کنی که اشکهایت بر چهره ات جاری شود، خداوند همه گناهانت را که مرتکب شده ای می آمرزد، کوچک باشد یا بزرگ، کم باشد یا زیاد. امالی صدوق، ص ۱۱۲.

ص: ۶۲

حدیث چهلّم: همدلی با عترت

قال الرّضا عليه السّلام: ان سرّك ان تكون معنا في الدّرجات العلى من الجنان فاحزن لحزننا و افرح لفرحنا.

امام رضا عليه السّلام به ریّان بن شیب فرمود: اگر تو را خوشحال می کند که در درجات والای بهشت با ما باشی، پس در اندوه ما غمگین باش و در شادی ما خوشحال باش. جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۴۹

ص: ۶۳

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

